

תת"ע (ירושלים) 3644-02-25 - אוסנת חיה מכלוף נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 3644-02-25 - אוסנת חיה מכלוף נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 3644-02-25

אוסנת חיה מכלוף

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[28.04.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 10.03.2025.
2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה שבוצעה ביום 05.12.2023 של אי ציות לאור אדום לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 שתועדה מצלמת א/3.
3. ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה קנס כספי בסך 1,500 ₪. טענות הצדדים
4. לטענת המבקשת היא נעדרה מהדיון כיון שהייתה חולה. המבקשת צירפה לבקשתה אישור מחלה.
5. המשיבה טענה כי דין הבקשה להידחות שכן אישור המחלה שהציגה המבקשת הינו לקוני ואינו מגלה סיבה המצדיקה היעדרות מהדיון. עוד טענה המשיבה כי הבקשה הוגשה בשיהוי של חודש מה שמצדיק דחייה של הבקשה. דיון והכרעה
6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.
7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
11. ההזמנה לדיון נמסרה בדואר לידי המבקשת בכתובתה. המבקשת טענה כי במועד הדיון הייתה חולה ולכן לא התייצבה. אישור המחלה שהציגה הונפק בדיעבד, כשבוע לאחר הדיון, ואינו מכיל מידע לגבי מצבה הרפואי ביום הדיון. בנסיבות אלה לא הוכיחה המבקשת כי מצבה הרפואי לא אפשר לה להתייצב לדיון או לחלופין להגיש בקשת דחיה או להודיע על העדרותה הצפויה מהדיון. משכך אין למבקשת להלין אלא על עצמה (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין

12. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקשת ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018)).
13. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018)).
14. העבירה שבוצעה ברכב תועדה במצלמה. המבקשת לא העלתה כל טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה. יתרה מכך, גם אם הייתה המבקשת מעלה טענות של ממש להגנתה מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש במיוחד נוכח האופן בו תועדה העבירה.
15. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם למבקשת עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. שיהוי בהגשת הבקשה
16. הבקשה הוגשה בשיהוי של חודש וחצי ממתן פסק הדין, וזאת ללא הסבר מספק. בנסיבות אלה דין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל [והאסמכתאות שם] (פורסם בנבו 10.05.18)).
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ה, 28 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.